

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. Луковит, 22.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛУКОВИТ в публично заседание на девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **МАРИО Д. СТОЯНОВ**

при участието на секретаря **МАРИАНА ХР. ДОЧЕВА**
като разгледа докладваното от **МАРИО Д. СТОЯНОВ** Административно наказателно дело № 20234320200333 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.58д и след. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление №***** на Началник група в ОДМВР-Л.еч,РУ -Луковит.

Жалбодателят излага,че в срок на основание чл. 59 от ЗАНН , обжалва Наказателно постановление № ***** , Началника на група ОД МВР Л.еч , РУ Луковит, в частта с което му е наложени наложено наказание , по чл. 174 , ал 3 пр.1 от ЗДвП -глоба в размер на 2000 / две хиляди лв. и лишаване от правоуправление на МПС за срок от 24 месеца и по Наредба N 1з от 17.12 г на МВР ,са ми отнети общо 15 контролни точки .

Считам ,че така постановеното НП е неправилно , незаконосъобразно и тенденциозно по следните МОТИВИ И СЪОБРАЖЕНИЯ :

От правна страна : Наложено ми наказание както от автоконтрольора при извършената проверка , така и от наказващия орган , без да се убедят в действителността по конкретния случай , без да е извикан да снемат допълнителни обяснения за тях е безспорен факта по конкретния случай , което е задължително от страна на наказващия орган за да се убеди в самата фактическа и обективна истина .АУАН , не му е предявен и не го е подписал лично или да е подписан пред него в случая на отказ от свидетели ,с което да е удостоверил с неговия подпис .

От фактическа страна: Въпреки ,че искал да обясни на актосъставителя самата

обективна истина .защо не е искал да бъде изпробван за наличието му на употреба на алкохол или наркотични средства , за това ,че преди да тръгна от с Б. до гр. Ч.б. , съпругата ми започнала да се саморазправя с него и да изрича всякакви думи против него, ядосал се и поради заболяването,което имам , а именно **Герминативен тумор на десния тестис** и си тръгнал за Ч. б. , дори е забравил свидетелството за управление на МПС.Обективната истина да бъде изпробван за алкохол и наркотици е следната :

Работи и живее в чужбина , разболял се доста сериозно от тумор на стомаха , за което е опериран и е изкарал шест месеца химиотерапия в чужбина , за което е и пенсиониран с Телк и ходи периодически на контролни прегледи . След операцията са му изписали медикаменти подтискащи образуване на тумори след като си тръгнал с автомобила от с .Б. , се почувствал зле и друг път се е случвало и спрял, взел едно предписаните ми лекарства , с което дава отражение на положителна проба за алкохол и наркотици , дори в някой случай е получавал амнезия .

След като бил спрян от контролните органи в него се появил един страх вследствие употребата на изписаният му медикамент и за това отказал проба пред контролните органи .В конкретния случая актосъставителя би трябвало за да се убедят в техните твърдения и в случая,че не са снели никакви обяснения както от тях , така и допълнително от наказващия орган се стигнало до недостоверно НП относно действителната фактическа и обективна истина .

Моли да бъде постановено решение,с което да се отмени Наказателно постановление № ***** . на Началника на група ОД МВР Л.еч , РУ Луковит , като неправилно и незаконосъобразно и със всички законови последици .

Ответникът по жалбата – редовно призован, не се представлява в съдебно заседание.В съпроводителното писмо,с което е изпратена адм.преписка на съда изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде оставена без последствия и се потвърди наложеното наказание.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, взе предвид становището на жалбоподателят и разпоредбите на закона, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в рамките на преклузивният срок по чл. 59 ал.2 ЗАНН, в този смисъл се явява допустима и следва да бъде разгледана.

По основателността на жалбата съдът съобрази следното:

Актът за установяване на административно нарушение/АУАН/ и Наказателното постановление/НП/ ,са издадени от компетентен по степен, място и материя орган,с оглед приложената Заповед №8121з-1632/02.12.2021г на Министъра на Вътрешните работи на РБ и удостоверения,издадени от Директора на ОДМВР-Л.еч.

От писмените и гласни доказателства-показанията на свидетелите М. А. И. и Г. В. Г.,съдът приема за установена следната фактическа обстановка по делото:

Жалбодателят М. М. М. е с постоянен адрес в град Ч.б..

На 10.08.2023 година свидетелите И. и Г.,полицейски служители при РУ на МВР-Луковит били изпратени по сигнал в село Б.,Л.обл. След като отработили сигнала се насочили към град Луковит,като се движели по улица „П.“

Забелязали движещ се автомобил,марка „А. с испанска регистрация,който се движел бързо,криволичел от едната лента в другата/от лявата в дясната пътна лента/.Свидетелите се усъмнили,че водачът е употребил алкохол или други субстанции.

Последвали автомобила,подали светлинен и звуков сигнал,като водачът спрял управлявания от него автомобил в дясната част на платното за движение.Същият не носел свидетелство за управление на МПС,което му било изискано от полицейските служители,като самоличността му била установена след справка в РСОД/докладна записка на стр.13 от делото/.

Според показанията на свидетелите,при проведената беседа същите усетили,че водачът/жалбодателят М.,лъха на алкохол/.

Около 23,45 часа свидетелят Г. поканил водача да бъде изпробван за наличие на алкохол в кръвта с техническо средство-алкотест Дрегер 7510,с фабричен номер ARBB-0098.Жалбодателят откачал да бъде изпробван.

Бил попълнен талон за изследване,като в същият е отразено,че жалбодателят отказва проба за алкохол с дрегер,насочен е за извършване на медицинско изследване,посочено е здравното заведение,в което да се яви-ФСМП МБАЛ-Луковит,както и времето,през което трябва да се яви-до 120 минути.

В талона е отразено,че жалбодателят отказва извършване на медицинско изследване,както и че отказва да получи,да му се връчи талона,който отказ е удостоверен с подписа на свидетеля Г..

На жалбодателя бил съставен АУАН серия GA,№***** година/датата се обвързва с времето на извършената проверка,около полунощ на 10/11.08.2023г./,в който е отразено,че жалбодателят е извършил следното нарушение: отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство/цитираният алкотест дрегер/,като е издаден и талон за медицинско изследване,както и не носи свидетелство за управление на МПС.За първото нарушение е посочена,че е нарушена нормата на чл.174,ал.3,пр.1 от ЗДвП,а за второто-на чл.100,ал.1,т.1 от ЗДвП.

Жалбодателят отказал да му бъде връчен и акта,който отказ е удостоверен с подписа на свидетеля Г..

Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното наказателно постановление,с което за нарушение по чл.174,ал.31пр.1 от ЗДвП и на същото основание,на жалбодателя е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 2000 лева,както и4 „лишаване от право да управлява МПС“ за 24 месеца, за нарушението по чл.100,ал.1,т.1 от ЗДвП и на основание чл.183,ал.1,т.1,пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10

лева. На основание Наредба №Из-2539 от 17.12.2012г на МВР са отнети 15 контролни точки.

Приложена е и Заповед от 11.08.2023г на Началник група при РУ на МВР-Луковит, за налагане на ПАМ-временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, която жалбоподателят също отказал да получи.

При така приетото за установено от фактическа страна съдът счита, че жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съдът служебно извърши проверка и установи, че в хода на административно-наказателното производство **не** са допуснати **съществени процесуални нарушения**, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

Наказателното постановление съдържа изискуемите от чл. 57 ЗАНН задължителни реквизити. Спазен е предвиденият в чл. 34, ал. 3 ЗАНН срок за издаване на наказателното постановление. Издадено е от компетентен орган, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 12 ЗДвП и чл. 47 ЗАНН.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен от компетентен полицейски орган, съобразно чл. 189, ал. 1 ЗДвП и чл. 37 ЗАНН, който има право да съставя актове за констатирани административни нарушения по ЗДвП. Съставеният АУАН отговаря на императивните изисквания на чл. 42 ЗАНН, спазена е и процедурата по неговото съставяне и предявяване за подпис на нарушителя.

Отказът на водача на местопроизшествието да бъде изпробван с техническо средство осъществява състава на нарушението, вменено му с АУАН, по чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП. Без да е имало спор по този факт, се установи, че жалбоподателят М. е отказал да бъде изпробван на местопроизшествието, като този факт се признава от него и в жалбата срещу наказателното постановление.

Причините, които се изтъкват от жалбоподателя, че отказал, защото приемал медикаменти, които могат да повлияят на резултата от пробата, съдът оцени като защитна версия, а действителният мотив за отказа съдът установи във факта, че жалбоподателят е бил употребил алкохол, в който смисъл са констатациите и показанията на свидетелите.

След като съдът прие за установено, че М. е бил водач на МПС към момента на извършената му проверка и при безспорният му отказ да бъде изпробван за употреба на алкохол, се налага крайния извод, че е осъществена една от хипотезите, предвидени в чл. 174, ал. 3 ЗДвП, а именно като **водач** на моторно превозно средство **оказал да му бъде извършена проверка с техническо средство** за установяване употребата на алкохол в кръвта.

От субективна страна М. е действал виновно, при по-тежката форма на вина – умисъл. Съзнавал е, че отказът да бъде изпробван е забранен от ЗДвП, и въпреки това трайно и категорично е отказвал проверка, като е целял именно общественотоопасния резултат – да скрие наличието на алкохол в кръвта си.

Оплакванията на жалбоподателя, че тъй като страда от сериозно заболяване, което е

безспорен факт и се удостоверява с приложената по делото епикриза/стр.5 от делото/ и приема медикаменти,които биха повлияли на резултата на извършена проба с техническо средство,съдът приема за неоснователни. Тези му оплаквания биха могли да бъдат проверени и евентуално споделени,ако се беше явил на посоченото място и час за даване на кръв за медицинско изследване и едва след това да поиска провеждане на съответна експертиза,която да провери тези му твърдения.Макар и5 да е направил подобно искане в жалбата,то не се поддържа в съдебно заседание,а и е очевидно ирелевантно,след като жалбодателят освен,че е отказал да бъде изпробван с техническо средство за наличие на алкохол в кръвта,не е изпълнил и предписанията да се яви и да даде кръв за изследване.

Неоснователни са и оплакванията на жалбодателя,че талонът за медицинско изследване не му е бил връчено,тъй като е удостоверено с подпис на свидетел,че същият е отказал да го получи,т.е. да му бъде връчен.

На основание чл. 174, ал. 3 ЗДвП, който съдържа и правило за поведение и санкцията при нарушаването му, наказващият орган въвеждайки допълнително коректно указание, че извършеното нарушение се подвежда под хипотезата на чл. 174, ал. 3, предложение 1-во ЗДвП (отказ от проверка с техническо средство) му е наложил глоба от 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.Макар и текстово да е отбелязано,че не е изпълнено и предписания за медицинско изследване и взимане на биологична проба,жалбодателят е наказан само за нарушението-отказ за извършване проверка с техническо средство за установяване на употреба на алкохол в кръвта,т.е. по чл.174,ал.3,пр.1 от ЗДвП,а не по или и по пр.2 на текста.

Нормата е приложена правилно. Двете наказания се налагат кумулативно и са абсолютно определени наказания, поради което и няма как да бъдат отчетени отегчаващите отговорността обстоятелства, които пък от своя страна изключват приложението на чл. 28 ЗАНН.

Съдът приема,че жалбодателят е извършил и второто вменено му във вина нарушение по чл.100,ал.1,т.1 от ЗДвП,за което законосъобразно му е наложено наказание глоба,на основание чл.183,ал.1,т.1,пр.1 от ЗДвП.Жалбодателят и не отрича да е извършил това нарушение.

Горните изводи мотивират решението на съда, че жалбата е неоснователна, а обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и следва да бъде изцяло потвърдено.Макар и в началото на жалбата да се сочи,че се атакува постановлението само в частта за нарушението по ч.174,ал.3,пр.1 от ЗДвП,искането на жалбодателя е за отмяна на наказателното постановление,без да се сочи в коя част,поради и което се възприема от съда като искане за цялостната му отмяна.

Поради тези съображения съдът потвърждава изцяло наказателното постановление.

Водим от горното и на основание чл. 63 ал.2,т.5 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление №***** на Началник група в ОДМВР-Л.еч,РУ –Луковит,с което на М. М. М.,ЕГН:***** от град Ч.б.,обл.П.,за нарушение на чл.174,ал.3,пр.1 от ЗДвП и на същото основание,му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 2000.00 лева/две хиляди /лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24/двадесет и четири/месеца, за нарушение по чл.100,ал.1,т.1 от ЗДвП и на основание чл.183,ал.1,т.1,пр.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10.00/десет/лева,като на основание Наредба №Из-2539 от 17.12.2012г на МВР са отнети 15/петнадесет/ контролни точки.

Решението подлежи на касационно обжалване, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му, пред Административен Съд-Л.еч, по реда на АПК.

След влизане в сила на съдебното решение, административно-наказателната преписка да се върне на наказващия орган, по компетентност.

Съдия при Районен съд – Луковит: _____